

2024 nyarán Erasmus + mobilitási programon keretében elvégeztem a Babilon nyelviskola „3 paths towards sustainability” című, fenntarthatóság tematikájú kurzusát a horvátországi Pula városában. Mivel nem voltam még hasonlóan, ezért nem voltak különösebb előzetes elvárásaim, de azt mindenképp szerettem volna, hogy az erre szánt idő valóban hasznosítható dolgok tanulására menjen el és fejlődjön az angoltudásom (illetve természetesen az is szempont volt, hogy közben azért maradjon idő nyaralásra...).

Már vasárnap este megérkeztünk a belvárosi hostel-be Baranyay Zsófia kollégámmal - aki egy másik kurzuson vett részt -, de az oktatás csak másnap indult. Hétfőn tehát megismertem a kurzusom vezetőit, majd mindegyik résztvevő (12 ember, legalább 5 különböző országból) bemutatta, hogy a saját iskolája hogy áll fenntarthatóság terén, milyen kihívásokkal küzd és milyen céljai vannak a közeljövőben. Hallottam pár érdekes és jó gyakorlatot is (erények, mint a fenntarthatóság része, faültetés, vászontáska készítés stb) bár ezek idő hiányában nem annyira voltak sajnos kifejtve. Ezután bemutattak nekünk 1-2 játékot és meghallgattunk egy bevezető előadást. Délután közös városnézésre és vacsorára került sor az összes többi kurzus résztvevőivel. A keddi foglalkozás első felében kint jártunk terepen, egy városszéli „félleg mesterséges” erdőben, ahol a kisebbeket erdőhöz, természethez szoktató játékokat néztünk meg, majd a korszerű erdészet és az EUs irányelvek dilemmáit vitattuk meg. Utána a tanteremben még bemutattak két további oktatási módszert. Szerdán a fenntarthatóság tanításához kapcsolódó applikációkat próbáltunk ki az iskolában és a városban. Talán a leghasznosabb ez a nap volt, nagyon szépen struktúrált és szórakoztató volt telefonos alkalmazások bemutatása. Következő nap brioni nemzeti parkot látogattuk meg és itt vezetett túrán vettünk részt. Megnézhettük a sziget őshonos élővilágát (ügyeltek rá, hogy egy része érintetlenül maradjon, szinte elzárva a civilizációtól) és a – leginkább Tito marsall ajándékaént bekerült – kevésbé őshonos zebrákat, elefántokat, Cadillacokat. Fenntarthatóság szempontjából azt hiszem a legérdekesebb az volt, hogy hogy néz ki egy jól működő tengerparti nemzeti park, hogyan kell úgy megőrizni egy terület természetes élővilágát, hogy közben nem zárjuk el az emberek elől. A kicsit rövidebb pénteki nap elsősorban összegzéssel és visszajelzéssel telt, de az oktatóink mutattak néhány platformot is, ahol különféle nemzetközi kezdeményezésekbe tudunk becsatlakozni. Ezen felül volt némi kötetlen beszélgetés is az egyes országok oktatási rendszereiről. Szerintem fontos volt egy ilyen összefoglaló, lezáró alkalmat is tartani. A kurzus utolsó napján röviden bemutattuk tapasztalatainkat a többi – tehát nem fenntarthatóság tematikájú - kurzus résztvevőinek illetve meghallgattuk őket, hogy miket tanultak a saját részükön. A nap jó hangulatban telt, sok érdekeset hallottunk a többiektől, majd a legtöbben hazafele vettük az irányt.

Összességében úgy gondolom, hogy a kurzus teljesítette, sőt meghaladta a hozzáfűzött reményeket. Nem volt túlságosan megterhelő, hiszen jellemzően 8-tól 1-ig voltak órák, utána teljesen szabadok voltunk, így strandolásra is bőven volt lehetőség. Viszont az oktatásra szánt idő hasznosan telt. A mindennapi tanításban használható, új gyakorlatokat tanultam és a fenntarthatósággal kapcsolatos elméleti tudásom is bővült, mindezt később kollégáimmal is megosztottam egy disszemináció keretében. Illetve eddigi tapasztalataim alapján a gyerekek pozitívan fogadták, mikor az ott tanultakat megpróbáltam alkalmazni természettudományos vagy állampolgári ismeretek órán. Mindent egybevéve erős 8-as vagy 9-es adható egy 10-es skálán a kurzusnak és az egész mobilitási programnak.

